

พันธุ์ดีมีในสวนใจ

>>> เราต่างมีสวนแห่งใจ ซึ่งต่างต้องดูแลให้พันธุ์ไม้เจริญเติบโต <<<

มีเพื่อนข้างบ้านคนหนึ่งซึ่งเกษียณแล้ว แต่รูปร่างกายยังแข็งแรง และก็เป็นคนขยัน ชอบปลูกต้นไม้หน้าบ้าน ทุกพันธุ์ไม้ที่นำมาปลูกต่างงดงาม ออกใบเขียวขจี ด้วยความเอาใจใส่ รดน้ำ หาปุ๋ยบำรุง และเฝ้าเช็คใบไม้ไม่ให้ฝุ่นจับ หันมาดูแลหน้าบ้านเราจะปลูกอะไรก็มักไม่รอด เพราะไม่ค่อยมีคนอยู่บ้านช่วงกลางวัน ต้นไม้ขาดคนดูแล เมื่อได้พูดคุยและชมเพื่อนบ้านว่าดูแลต้นไม้ดีมาก เขาจึงอาสามาดูแลต้นไม้หน้าบ้านให้ ด้วย **“น้ำใจ”** ที่ให้มา ทำให้หน้าบ้านน่าอยู่ สะอาดสะอ้านขึ้น เพราะความเอาใจใส่ของเพื่อนข้างบ้านคนนั้น ด้วยน้ำใจที่มีต่อกันทำให้การอยู่ด้วยกันในบริเวณเดียวกันไม่มีความขัดแย้งกัน นี่ก็เป็นสันติสุขเล็ก ๆ ในมุมเมืองที่เต็มไปด้วยความขัดแย้งและแข่งขัน

ใจหรือไม้ เราต่างก็มีสวนแห่งใจของแต่ละคน มีเมล็ดพันธุ์แห่งอุปนิสัยหลากหลาย มีเรื่องราวผ่านมาผ่านไปมากมาย ทั้งที่ดั่งใจไม่ดั่งใจ มีทั้งขาวทั้งมีดมน เทา ๆ ก็มากหลาย หากเรารดน้ำให้สารอาหารเมล็ดพันธุ์ไหน เมล็ดพันธุ์ของนิสัยนั้นก็จะเติบโตเจริญขึ้นในจิตใจ และชีวิตจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะบ่มเพาะนิสัยที่ดั่งใจในใจ ความเชื่อ ความรัก ความเมตตา การมองโลกด้วยใจที่ดี ความเสียสละ ความขยันหมั่นเพียร ความอ่อนน้อมถ่อมตน คิดดี พุดดี ทำดี เป็นผู้ไม่เบียดเบียน ล้วนเป็นสารอาหารชั้นดีที่จะหล่อเลี้ยงจิตวิญญาณ และต้องหมั่นถนอมนิสัยที่ไม่ดั่งใจออกไปบ้าง ความวิตกกังวล ความลังเลสงสัย ความเศร้าหมอง การเปรียบเทียบ หมั่นดูแลการกระทำ คำพูด ความคิด ด้วยปรัชญาของพระจิตเจ้าอยู่เสมอ สวนแห่งจิตใจเรา ย่อมรุ่มรื่นขึ้นเรื่อย ๆ และที่สุดเราต้องแบ่งปันคุณค่าของการดูแลนี้ออกไปด้วย **“น้ำใจไมตรี”** สู่คนรอบข้าง

น้ำใจ คือ ความเอื้อเฟื้อ ไมตรี คือ ความหวังดี สองสิ่งนี้หากได้รับจากใคร โปรดถนอมและรักษาไว้ให้ดี เพราะมิตรภาพนั้น ไม่ได้อยู่ที่ลมปาก หากแต่อยู่ที่การกระทำ สิ่งที่ดีและดีที่สุดใน

โลกนี้ คือ **“น้ำใจ”** สิ่งที่กว้างและแคบที่สุดในโลกนี้ คือ **“ใจของคน”** สรรพสิ่งในโลกเดิมที่มีน้ำใจต่อกัน แต่เป็นเพราะเราต่างหมองเมินต่อกันจึงแล้งน้ำใจต่อกัน

เข่าว่ากันว่า เสน่ห์ของคนเรานั้นในระยะยาวมิใช่รูปร่างหน้าตา ทว่าเป็นน้ำใจ ความเมตตา ความรู้จักพูด ความเชื่อมั่น ตลอดจนกิริยามารยาท แม้แต่คนที่มีรูปร่างหน้าตาไม่ดีนัก ก็สามารถเพิ่มเสน่ห์ภายในได้ หากรู้จักที่จะปรับเปลี่ยนนิสัยบางอย่างให้ตั้งมั่น ในทางตรงข้าม แม้สวยหล่อเลิศเลอ แต่หน้าดำคร่ำเครียดกับเรื่องต่ำตมทั้งหลาย คำพูด คำจา สารพัดพิษก็ส่งผ่านออกมา ก็ไม่มีใครอยากเข้าใกล้ เพราะในสวนแห่งใจที่มีแต่ต้นเนาหมื่นเต็มสวน

ความดีงามนั้นเอาไว้ผูกใจ
คนรู้จักใกล้ชิดให้สนิทใจ เป็น
ความทรงจำอันล้ำค่าในชีวิต เป็น
ความทรงจำที่อยากจำ ไม่ใช่ฝันจำ
ถ้าเราเป็นความทรงจำอันงดงาม
สำหรับคนอื่น ปากตรงกับใจ การ
กระทำตรงกับความคิด ผลไม่ใช่
แค่ทำให้คนอื่นรู้สึกดี แต่จะทำให้
เรารู้สึกดีตอนเมื่อยังเดินดินในโลกนี้ และเมื่อจากโลกนี้ไปสู่บ้านพระบิดาด้วย

อย่าได้ไปโทษสิ่งแวดล้อม ถ้าหากเราเป็นเมล็ดพันธุ์ที่ดี มีจิตใจที่เข้มแข็ง มีเป้าหมายที่ชัดเจน ไม่อ่อนด้อยให้กับอุปสรรค ไม่ลดละความพยายาม ถ้าเป็นเมล็ดพันธุ์ที่ดีแล้ว ก็พร้อมที่จะเบ่งบานได้ ทุกที่ทุกเวลาทุกสถานการณ์ เด็บโต เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ **อย่ามัวไปเฝ้าอาณาสวนของผู้อื่น เฝ้าบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์ที่ดีในตัวเรา ให้มีจิตใจดี** ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะดีตาม แค่เปลี่ยนความคิด เราก็จะได้สวนแห่งใจที่แสนจะร่มรื่นและงดงาม....

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>